

17422

kat. komp.

I

Moo. St. Dr.

P

Paszarykowski R. Mikołaja: Wzrostunk
miejmiejelności wiecnej - w sakra
menie matriculstwa przy akcie we
selnym Szymona Rauborowskiego
z Barbara Dieniałkówna - uka
aany

Krak. w d. Woj. Góreckiego.

1672

PANEG. et VITAE

Polon.

N. 761.

W

N

I

R

I

P

S

Przez

—

V

W I Z E R V N K
N I E S M I E R T E L N O S C I
W I E C Z N E Y,

Y Wieczności Nieśmiertelney Boskiej,
W Sakramencie Małżeństwa Świętego
Przy wielce Zaczynym Akcie Wesełnym,
Wysoce Wrodzonych Ich Mościom
I E G O M O Ś C I P A N A

P. S Z Y M O N A
N A R A C I B O R O W I C A C H
R A C I B O R O W S K I E G O.

Z I E Y M O Ś C I ą P A N N ą
P. B A R B A R A
P I E N I A S Z K O W N A
S T A R O S C I A N K ą O S W I E C I M S K ą,
S Z C Z E Ś L I W I E Z A W A R T Y M,
V K A Z A N Y.

Przez X. MIKOŁAJA PASZCZYKÓWSKIEGO, Plebana w Markowej Porebie.
Roku Złączenia Natury Boskiej z Ludzką 1672.
Dnié Dziśsiatego Stycznia.

W K R A K O W I E,
W Drukarni WOYCIECHA GORECKIEGO, I. K. M. Typografii.

NA HERB IEGO MOSCI
PANA MŁODEGO.

17422I

Sidus an auricomum? Triplicem nam dixeris HASTAM,
RATIBOROWIACÆ nobile Stemma Domûs?
HASTAM dic Triplicem, quia conficit ictibus hostem..
Sidus, nam clarum promit in orbe iubar..

Czy to Gwiazda? Czyli jest Troista KOPHA?
Czym się RACIBOROWSKICH szczyt Samilla.
Jest KOPHA. Bo straszna Nieprzyjacielowi/
Jest y Gwiazda. Bo świeci przesłężnie Lechowi..

Wielmożnemu, a Mnie Wielce Mściwemu Pánu,
IEGO MOŚCI PANU,

P. IANOWI

ODROWA ZOWI

Z I W A N O W I C

PIENIAZKOWI,

STAROSCIE

OSWIĘCIMSKIM,

ZVP WIELICKICH, Y BOCHEŃSKICH
ADMINISTRATOROWI, &c. &c.

Pánu y Dobrodziejowi.

Przy powinowaniu wszelkich od Boga szczęśliwości / niżsi moy pokłon.

Taka iest dziełney Natury impreza, że rzeczy wszytkie do swego ordynnie kresu, do własnego dyryguie Terminu, którego gdy dostępuia, daley nie postępuia, y z Herkulesem Non plus ultra, sobie inonuiac, w nim iako in centro conquiescunt. Wielmożny, a mnie wielce Mści Pánie STAROSTA OSWIĘCIMSKI, Pánie y Dobrodzieiu. Omnia flumina currunt ad mare, & mare non redundat. Mowi Salomon, y zawołane y Fysologow iest axioma. Omne leue tendit fursum, & omne graue tendit deorsum. Vczę Matematycy, że gdyby iaki

ładki Monarcha przemożny, ziemię z naszego Hemisphere, na drugą przeciwko nam stronę do Antypodów przekopał, y dwa kamienie, y z tej y z owej strony w on przekop wpuścił, obały do siebie z równie leciały, y gdyby się in centro terræ ześły, całaby stały, y takby w pośrodku ziemię niczym nie wsparte wisiały, iako teraz ziemią na powietrzu wiszą. Według Owidiusza, Metam.: 1.

Circumfuso pender in aëre tellus,
Ponderibus librata suis.

Przyczyną tego, że środek ziemię iako jest centrum vniuersi, tak y gravitatis, w którym gdy grauia corpora naturaliter stają, naturaliter ruszyć się, y dalej postąpić nie mogą. Bo centrum & finem suum, którego naturaliter appetunt, ciele otrzymawszy, z niego się nieizako cieśną, y delectuią, y w nim finaliter, & vltimatę odpoczywają.

Tosż y o krećturach rozumnych, y koncepcjach, y affekcjach ludzkich rozumieć mamy. Pondus meum amor meus, eo feror quocunq; feror, mawiał Hipponeski Biskup Augustyn święty. Jednych Natura do mądrości uformowała, a w tej do różnych Nauk. Iako Arystoteles, y innych, do Filozofiej, Archimedes do Matematyki, do Poëtyki Owidiusza, Lwinusa do Historyej, &c. &c. Drugich do rzeczy inśnych. Jednych ad aras, a drugich ad focos, Tych ad castra, owych ad castra, Jednych ad chorum, a drugich (iako mówią) ad forum, wysykich in vniuersum, ad Torum, to jest do Matżeństwa ordynowała. Ordynansu tego Mistrzyniej Natury wsluchal, y chwycił się Jego Mości Pan SZYMON NA RĄCIBOROWICACH RĄCIBOROWSKI, z wrodzoney Przodkom swoim Ich Mościom Panom NA RĄCIBOROWICACH RĄCIBOROWSKIM Cnoty, Vir ad virtutem & omne bonum natus, & compositus. Który floridam ætatem, & ineuntem adolescentiam suam, w Sławney Akademiej Krakowskiej, sub Optimorum disciplina Professorum Palladi konsekwowawszy, y fundamenta Iuris gruntownie założywszy, a nad to w Grodzie Krakowskim, in numero so Nobilitatis Polonæ cætu praxim przeiawszy, w zamysłach y postanowieniu życia swojego, naśladował świętey y nieśmiertelney godnego Pamięci Niebośczyk, Jego Mości Pana MARCINA RĄCIBOROWSKIEGO, Woyskiego Oświęcimskiego, Seryi swojego, któremu ieszcze in viuis, na ten czas zostaiacemu, takie OKOLSKI w Herbarzu swoim, sub Armis IELITA, daie Elogium.

MARTINVS RĄCIBOROWSKI, primus IACOBI RĄCIBOROWSKI, in Rąciborowice Heredis filius, decus & ornamentum Iudiciorum, Vir modestissimus, cuius animo virtus non adherere, sed insidere visa est. Iuris Civilis erat peritissimus, & probitate ac dexteritate sua, omnibus commendatus. Hic pro Comitij Vniuersi Regni legatione, summa cum laude Familæ, ac cæterorum admiratione perfunctus, ibidem pro Iudicij Comitali-

rialibus, communi voto Legatorum iteratis vicibus fuit designatus, nec non
 etiam pro Iudicijs Tribunalitjs, Iudex Generalis fuit Deputatus. At non
 hic adhuc gradum fugebat, sed sicut Sol, qui latere nescit, radios suos per di-
 uersa loca diffundit, ita ille per diuersas Regni partes, virtutem suam explica-
 bat. A Sacra enim REGIA Maiestate, Commissarius multoties pro dislimi-
 tandis bonis Regalibus, in maximam vtilitatem & commoditatem Regni,
 fuit delegatus. Demum Vice-Capitaneus Osuentimensis factus, munus Of-
 ficij sui laudabiliter, ac strenue peragebat, ac tandem Tribunus Osuentimensis
 creatus. Id muneris satis condigne, ac decenter exequitur promptum, ad
 omnia Reipublicæ obsequia, gerens animum. Et licet in Palatinatu Syra-
 diensi fuerit natus, hic tamen in Palatinatu Cracouiæ: possessiones suas
 fundauit, &c. &c.

*Násładowat mowie Iego Mości Pan SZYMON RAĆIBOROWSKI, Sta-
 wney Pamięci pomienionego Iego Mości Pana STRYIA swoiego, y do Stanu S.
 Matzęńskiego, iako ad metam omnibus a Natura præfixam, serce swoje skłonił.
 Ktora wotorum & desideriorum suorum metam ordinante Deo, ductu Na-
 tura znalazł w Wysoce Zacnym Domu Wm. M. Mści Pana, Wielmożny Mści Panie
 STAROSTO Oświęcimski, upatrzywszy sobie y upodobawszy, Zaczna y tak łaiom,
 iako Obyczaiom swoim conformem, Iey Mości Pannie BARBARĘ, Corke Wm.
 Mści Pana in indiuiduam vitæ & fortuna Sociam. Aby sie w Domach Tak
 Wielkich ODROWĄŻOW, iako y RAWICZOW, Przodkow Wielmożney Iey
 Mści Paniey HELENY z Mystowna PIENIAŻKOWEY, Stárosćiney Oświe-
 cimskiej, Młżonki Wm Mści Pana, a Matki swoiey przykłádom światobliwości
 y pobożności Chrześciańskiej, tym bągżiey przypatruiac, onych náśładowat, y od
 Wm. M. Mści Pana, Wielmożny Mści Panie STAROSTO Oświęcimski, iako a
 Viro Arte & Marte, Sago & Toga Clarissimo, & Amantissimo Patriæ
 Ciue, ad Heroicas Virtutes, & res præclarè gerendas, wzor brał. Stánie
 mu Wielmożny Dom Wm. Mści Pana, za iedne Castra, kedy lepiej y z wie-
 kszym pożytkiem, aniżeli w Woysku rude donabitur, y Waleczna a Herbowna
 Wm. Mego Mści Pana STRZAŁA, na karkách Szwedzkich, Moskiewskich,
 Siedmigródzkich, Rebellizantskich, y inszych Nieprzyaciół stepiona, Trzema
 Iego Mości do Kunstow Rycerskich, y Stawy Nieśmiertelney droge pokaze, y
 przetoruie KOPIIOM. Stánie y za Cudzoziemskie kráie, kedy wiekşey
 daleko experiencyey, y biegtości w rzeczách z şczegulney Osoby Wm. Mego
 M. Pana doydzie, niż we wysytkiey Galliey, albo Itáliey dostápić może. Stá-
 nie náóstátek y za Dwor, bo go y do Dworu iako Ociec Syná, iako Aquila,
 prouocans ad volandum pullos, do táski Krolewskiej, miłości Ciuium,
 y požádanych w Ojczyźnie Honorow, promowować bedzie. Czego w pewney
 nadziei*

Wdzięci zostaiac, y za ten Kleynot, który w Zaczynym Domu Wm; Mego Miego
Pana otrzymat, wielce wdzięczem bedac, szczić sie słusnie może, y takie
sobie albo z Hetmanem. Atbeńskim piśać Acroama:

Inueni portum, spes & fortuna valet,
Nil mihi vobiscum, ludite nunc alios.

Albo z Poeta Rzymskim.

Dicite Io Pan, & Io bis dicite Pan,
Decidit in Casses, praeda petita meos.

Stanał in portu votorum & desideriorum suorum, Duce virtute, Co-
mite fortuna, Iego Mość Pan SZYMON na Racińborowicach RACIBORO-
WSKI. Stawam y ia, y te moje mała y licha in applausum, & aggratu-
lationem Stanu Swietego, Ich Mościom PANOM MŁODYM, iako Epicha-
lamium, prezentnie opellam. Nie takac wprawdzie elaboratam facundia,
iako ex ore Wm. Mego Miego Pana, Wielmożny Mci Panie STAROSTO
OŚWIĘCIMSKI, melle dulcior, fuit Oratio. Ale iako bogaty Artaxer-
xes, od ubogiego Syneru garść wody: tak y Wm. moy Mci Pan, z Wrodzo-
ney clemencyey swoiey, to cokolwiek iest: zdawna conceptum meum,
przeciwko Ich Mościom Panom RACIBOROWSKIM, affectum pensando
non effectum, za wdzięczne przyiać raczyś. T mnie sługe swego lubo im-
meritum, w tasce chowac zechceś. Do ktorey sie pilnie oddaie:

Wm. M. M. Pana,

Niegodny Bogomodlca,

X. MIKOŁAJ PASZCZYKOWSKI,

Pleban w Markowej Porębie.

WIZE-

W I Z E R V N K
N I E S M I E R T E L N O S C I
W I E C Z N E Y,

Y Wieczności Nieśmiertelney,

W SAKRAMENCIE Małżeństwa Świętego.

S Tworcą Otregu świata Jednowładcą wieczny/
Aby pokazał/ że sam tylko jest stąteczny
Zawsze/ y nieodmienny/ y sam doskonały/
Nieśmiertelny/ bez końca/ y na wieki trwały.
Y Wszystkóm sobie/ Tworom dał żywot śmiertelny
Odmienny/ niestąteczny/ krótki/ skążytelny.
M Adrość iedną sprawił Boską/ aby cąle
Świat wszystek nie wstawał/ y nie ginał/ ále
O Ntego Wizerunkiem był nieśmiertelności
Wieczney/ y nieśmiertelney zároveň wieczności.
N A początku zarazem świata stworzonego/
Albo ráczey od wieku Przeyzrzenia swóiego/
N Akażal Dekretem swym nieodmiennym wiecznie/
(A tego wszystkie rzeczy słuchają koniecznie.)
A By Indiwidua, któreby niszczały/
Przez swoje sie Species, wiecznie odradzały.

- R Zeczy tedy lub gina/ mienia sie/ wstaja/
W sobie sie/ lub w zarodach swoich odnawiaia.
- A Ze do Antypodow Slonce lub zachodzi/
Wnet potym na Horyzont Europeyski wschodzi.
- C Zworacie Elementa lub w swej porze stoia/
I ruiny sie w swojej istocie nie boia:
- I Jednak alteracye y te swe miwiaia/
Jakos sie iedno w drugie czesto odmieniaia.
- B O sie w wodzie obraca ziemia rozpuszczona/
I powietrzem sie sstaie woda wycieniona.
- O Gnia zas postac bierze powietrze naychyzsze/
I otrzymuje miejsce pod Niebem naywyzsze.
- R Ogień sie zas wracia na zad na przemiany/
I on znou porzadek bywa odnawiany.
- O Gien bowiem zmieszony w powietrze przechodzi/
I to w wodzie/ a z wody ziemia sie zas rodzi.
- W Jec y zioltka/ y drzewa/ lub obumieria/
Na Zime/ na Wiosne sie znou odradzia.
- I Praszkowie lub w siodla tysiacmi ich gonia/
Legna sie/ y kleski swej rozmnozeniem bronia.
- C Ofs rzeki y o inszych zwierzetach: pracunie
Kolos/ nie ie/ nie pije/ siedzi/ nie proznuie/
- A Sz kuczatka wyleze. Skad człek Platonowy/
Uad Thyesteyski bankiet barzciey bywa zdrowy.
- C O o ptakach Wenery: Tych lub wiele psuia/
Kazdomiestecznym iednak plodem sie ratuia.
- H Eliadskie Swierzopy iako powiadia/
I od samego wiatru plodnemi zostia.

- R Szeześ co to sprawuie? moc dzielna Actiui,
Principij vnita virtuti Passiui.
- A By sie tak mnożyli Cni Bucefałowie /
Na vstuge Rycerska/ y drugich Oycowie.
- C I ednak iako insi Zwierzowie/ z rownego
Sobie rodza sie. Ale powiem cos dziwnego.
- I Est ptak Phoenix, ktory sie sam z siebie odradza/
(O iak dziwna Natury moc y iaka wladza!)
- B O skoro uż spelni lat piec set wieku swego/
Sciele gniazdo na wierzchu drzewa Palmowego/
O Tym myslac/ aby ie napelnit wonnemi/
Galastkami Kaszey/ albo Myrthowemi.
- R Chlo potym na onym gniazdzie sam vsiada/
Klata swe w wonnościach konczac smierc popada.
- O Czym wieśc iest/ ze z prochu Oycowskiego mały
Wychodzi znouu Phoenix, takze dlugo trwały.
- W Jec ieżeli w Phoenixie dziwić sie iest czemu/
Dopieroś sie cudowac dusznie mamy temu.
- S Ancem ze raz Hyena, raz Samica chodzi/
Zaczym bez spolkowania z samcem plod swoy rodzi.
- K Tośby Natury plodney okryslil przymioty?
A rodzaui ludzkiego iak opisac cnoty?
- I Al dzien za dniem/ godzina idzie za godzina/
Iak bystre wody w rzekach za wodami plyną.
- B Arzney ludzie smiertelni iedni z swiatą schodzą:
Drudzy sie na ich mieysce nastepuiac rodzą.
- A By wielki Sakrament Malzenskiej iedności/
Byl żywym niesmiertelney Obrazem wieczności.

R AĆIBOROWSKICH Domu Ozdobo SZYMONIE,
 Same Laury na Twoie pospieszają skronie.
B ARBARA PIENIAŻKOWNA do nieśmiertelności/
 Pomoże tomitowy wzajemney miłości.
A Byscie w swietey Lidze długo wiecznie trwali/
 I Potomkom wieczności droge torowali.
R Zadtich cnot/ y wysokiey Dwa Domy godności/
 W nierozzerwany związek łączą się sforności.
A By vnita virtus tym była mocniejszy/
 Im między dwiema miłość zachodzi ścisley.
P Rzezaczny SARYVSZ, iak Twoja sława slynie/ (nie!
 Jak Twoe męstwo po świecie na kształt wody ply-
I Ełcze za WŁADYSŁAWA Łokietką Czerdziesci
 Tysięcy/ (Długos świadkiem) nie są płonne wie-
E Xstincta cadauera, na placu Krzyżaków/ (ści.
 A swych tylko czterdziesci zabitych Żołdaków.
N Aliezył obiedzając KROL, między ktoremi
 Znaleziony przebity Kopijami Trzemi.
I Ełcze żywy SARYVSZ, Drzewcą przyłamane
 Wyciągał/ a tkal w rany IELITA wyrwane:
A / iaki bol ten Żołnierz ponosi KROL rzece
 Bierzey zły Sasiad trapi/ bierzey rani/ siecze/
S ARYVSZ odpowiedział. Wiec w to potrafiemy
 Znowu KROL, że cie z tego zlego w wolniemy.
Z Leczonemu zupełną Należność darował/
 I nad to TRZYKOPIE za Herb ofiarował.
K Tore wziawszy za Kleynot Domu swego sławny/
 Kozłarogi na Helmie położył Herb dawny.

O Jak

O Ják wiele fámiliy z SARYVSZOWEGO
Domu poszło/ iák Woyská z Konia Trojańskiego i
W Jec że wshytlich zupełnie wyliczać nie moge.
Sławnych swiátu ZAMOYSKICH iák opuszcic moge?
N Niasnieyszego zwlaszcza Monárche MICHAŁA,
Ktorego nam GRYZELDA Heroína dała.
A By splodzony z Mátti Domu ZAMOYSKIEGO,
Kzadzil Orlem/ y Berlem Krolestwa Polskiego.
SARYVSZOWIE Sławni wasza to pociecha/
Ze z Domu swego macie Jednowladce LECHA.
T Ty ieszesz vczestnikiem/ ô RACIBOROWSKI, (wstki.
Fortuny/ w Przodkach Twoich nazwany Tworoc
A To Dom Starodawny (od Tworowie zwano)
Niz Raciborowice w dzierżawę im dano.
R Jecz tá nie nowa była w SARYVSZA Domu/
Gdyś y ZAMOYSCY plácu nie dając nikomu.
O Kolski tego swiádkiem/ przedtym Łazminskiem/
Od Zamoscia nazwani potym Zamoyskiami.
S OPHIA tesz Mátkę Twą przypomniec sie godzi/
Ktora od BIELSKICH wzietych v swiátá pochodzi.
C Osz? czyli mi kto sprzeczny nie pozwoli tego?
Ktosz nie wie Historyey Marcina Bielskiego?
I Alto w niey opisal swiát wshytke/ wshytkie kraie/
Narody/ y Narodow rózne obyczaje.
A Lbo kto Ioachimá nie zna Syná iego/
Wielkiego Kronikarzá Narodu Polskiego.
N Jech sie nam tácy rodza záwsze Sarmátowie/
Piorem/ y hąblą Sławni iákto Prawdzicowie.
Ktosz

K Toż się bierzcie nie zdziwi Zakonnej potęrze?
 Ono dwa w Kąznodziejskim są Bielscy Kłasztorze.
A Lbo że y z Markowej Poreby Kościoła/
 Szkodliwa Herezja wypędzili zgola.
O Jak mi się Herotie pole otworzyło!
 Aby Wielkim Pięniążkom nie co wslużyło
S Łabe y ładaiakie pioro moje. Jesli
 To zwąc wsluga/ gdy kto piorem co nakryśli.
W Jelcy Odroważowie, ktożby was wystawil/
 Choćby wam y Kolumny Herkuleyskie stawil?
I Edni na nieśmiertelne Laury zasługuia:
 A drudzy już w Pałacach niebieskich kroluia.
E Lizeusz nasz Iacynth świadkiem/ który wody
 Suchą przechodził nogą/ y Nereyskie brody.
C Oż rzekę o Jwonię/ Prądocie/ Czesławie/
 Co Tatarskie poraził Ordy przy Wrocławie.
I Al wiel. Senatorow/ Hetmanow/ Biskupow/
 Koronnych Dygnitarzow/ y Arcybiskupow!
M Ości Panie Starosto Oświećmiński Twoia/
 (Oktorey milczec woli Kalliope moia)
S Ławą/ nie tylko u nas w Oświecimskiej stronie/
 Ale Heroko słyne po Septemtryonie.
K Ogoż Twą nie skrepuie mądrość y wymowa/
 Wiecey dołazniaca/ niż Demosthenowa?
A Lbo kto na Seymitach/ y Seymach wotuje
 Mądrzey/ gdy rada zdrowa Oyczyzny ratuje?
M ICHAŁ KROL Naiasnieyszy Polski świadkiem tego/
 Gdyś w Klekcy przednie wotował na niego.

A Sko-

torze.

li.

vil/
vil:

ody
y.

e.
m/
!

nie/

á/

nie?

tego/

o.

Sto:

A Skoro *H*armonia Twoja za^{kr}zyknęła/
Za Toba *S*armacya wszytka postąpiła.
L *E*cż iak *O*drowa^zowie sami wielcy byli:
Tak sie zawsze z wielkimi Domami łączyli.
Z *E*wielu wspomniec trudno (*K*ronikaby była/
Gdyby sie spolnie wszytkich wzmianka uczynila.)
O To *P*rzezarna *M*atka *N*owo^zencow *S*lawnych/
Poczetek swoy prowadzi od *R*awiczow dawnych.
N *J*elza wspomniec iak wdzieczna o tym bżmi nowina
*K*rol *A*ngielski *R*odzonych miał *C*ore/ y *S*yná.
K *R*olestwo *T*estamentem *S*ynowi legował/
By po śmierci *O*ycowskiej *A*nglom rozkázował.
O *W*ey zaś *S*karby oddał y *K*leynoty drogic.
Pátrzą na wielką niezbożność/ y *T*yráństwo srogie!
W *J*erutni ludzie na to *B*rátá náмовili/
Aby dla *S*karbow *S*iostre życia pozbáwili.
I Tak ta *N*iedźwiedziowi na pożarcie dano/
Ktorego dla *K*arności zloczyncow chowano.
E *X* co czynisz niesyta *T*yránnow chciwości? (*ś*ci?
Nie wzrusza sie nad *S*iostra *B*ráterskie wnetrzno:
W *J*ec nad żywot *K*wi własney pieniądze wdzieczniey:
*N*iedrżę srogie *B*estye/ y *m*ilosiernieysze. (*ś*ze/
B *O* tak wielu pożarłszy/ y głodem zmorzony (*ś*niony
*S*rogi *N*iedźwiedz/ y w iámie sam z *P*ánną zám-
O *D*stąpiwszy w *l*odzoney swojej okrutności/
Wizerunkiem niewinney *P*ánnie láskowości
S *T*áwil sie. *N*á ktorego wnet sie ośmieleł/
Skoro *B*O *G*A. *s*ámego ná *r*átunek wzięła.

C

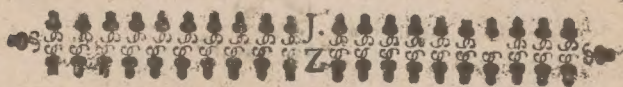
Kawa:

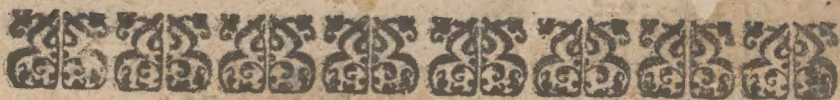
K Awaletniego dzieła Panna dołazała /
 Okrutnego Niedźwiedzia pasem ouzdala.
 I Na nim wieżdżając z Miasta dogoniła /
 Od Brata za tak wielkim cudem przeproszona.
 M Jesz złości: Tryumfie niewinne Panieństwo /
 Dana Lotaryuskiemu Książciu w Mążństwo.
 B Arzo sie mądrze potym o to postarała /
 Ze Successorom Herb swey przygody ziednała.
 L Atwie. Ci w krótkim czasie tak sie rozkrzewili /
 Ze heroko Potomstwem swym świat napelnili.
 O Wych w postronnych Kraiach słusnie Drsynąmi /
 W Polszcze naszey od Kawy zowia R A W I C Z A M I.
 G Odnych nam nader ludzi dała ta Bellona.
 Ile Honorow może miec Polska Korona.
 O Na wielkich Biskupow/ Woiewodow meżnych /
 Kanclerzow/ Kasztellanow/ Hetmanow poteżnych
 S Wieta O D R O W A Ż O W S K A z Tą spoioną STRZAŁĄ,
 Aby na nieśmiertelną sławę zarabiała.
 L Atwym y lotnym pedem w gore wylatuje :
 Jak y Tą rece swaie ku niebu kieruje.
 A Ze do kemitowy y ciebie przyjmia /
 Gdyć kochana w Stan swiety Core osiarnia.
 W Jzerunk nieśmiertelney zaczynaś wieczności /
 Przezacny O B L V B I E Ń C Z E, y nieśmiertelności.
 I Jeśli okrutna Clotho strzał swych iadowitych /
 Zażyla/ y zabralac Przedkow znakomitych.
 E Cho iednak ich Slawy glosnobrzniace znamy /
 Z o sprawach ich dzielnych w Kronikach czytamy.
 Nie.

N Je pomarli: Pomarli. Umarli pracowity
 W woysku Prądziad STANISŁAW. Umarli znafomity
S Prawami LA KVB Dziad Twoy sławny Koronnemi.
 Umarli y ALEXANDER Ociec Rycerzskiemu (ny.
T Kudami/ pod czas Szwedzkiej/ trwawemi strawio
 Umarli trwia za Oyczyzne wylana zboczony.
W Oyski on Oswiecimski ozdoba naszego/
 MARCIN RAĆIBOROWSKI, krainu Zatorskiego.
I Edynotochany Strzy Twoy umarli/ Sarmacki
 IUSTYNIAŃ, y drugi w Koronie ZAWACKI.
E Hen umarli! Lecz w Tobie/ ô RAĆIBOROWSKI,
 żyją wszyscy. A kiedy w Dom ODROWĄŻOWSKI
W Stepnię, iako Phoenix z prochów swych powstaia/
 A niesmiertelney Sławy po Tobie czekaia.
I Ey Mość Panna BARBARA w Małżeńskiey spolości
 PIENIAŻKOWNA, pomoże do niesmiertelności.
V Iuant, viuant (krzykniecie) Cni OBLUBIEŃCOWIE,
 Viuant RAĆIBOROWSCY, viuant PIENIAŻKOWIE.
A By w nierózerwanej Lidze długo żyli/
 A na Syny Synów swych szczęśliwie pátrzyli.
N Jech im BOG błogostawi z Olympu gornego/
 Niech Párki przedłużaia wiek szczęśliwego.
T Aż wieczney winiemy im niesmiertelności/
 A niesmiertelney wszyscy życzymy wieczności.

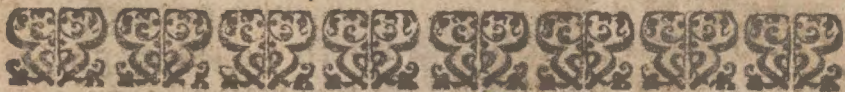

Phoenix Aquilæ interroganti, Cur se traderet incendio: Respondit. Quia in hoc igne non doleo, sed delector; dum in generationem alterius etiam me ipsam effundo. Nimirum cuncta sua beneficia, non sine magna delectatione liberalis naturæ communicat. Nam cum digestum cibum stomachus donauit, delectatur. Omnis enim donatio liberalis, cum iucunditate est cordis.

*Diuus Cyrillus, in Quadripartito Apologetico,
lib. 3. cap. 24.*

3

ncen-
, fed
n me
, non
nuni-
dona-
is,

getico,

33
22

Biblioteka Jagiellońska

stdr0019510

